

Веде - српске химне

Веде су химне у којима су сублимирана сва дотадашња знања, искуства, обичаји, мудрости, пословице изреке и све остало што је било дио свакодневног живота, са циљем да подучи и помогне тадашњим људима.

Настале су у периоду од 5 до 3 хиљаде година прије нове ере. Значајне су за историју, јер се по њима може пратити порјекло народа у цијелом тада познатом свијету. Јединствене су и дивне, јер се све у њима заснива на светости брачног и породичног јединства, а све је окружено вјером и традицијом.

Најкраће речено, Веде су србска мудрост, србска техника, и србски језик. У њима се први пут помињу летилице и амфибије. Зар је онда чудно што Др. **Деретић** проналази доказ да је прва летилица направљена у средњем вијеку у Херцеговини?

Њемачки Швајцарац **Адолф Питке** дословно тврди да је један народ надарен мудрошћу успио својим радом да побиједи сурове услове свог опстанака.

Тај народ је развио и свој језик и због своје бројности населио све просторе између Индије и Атлантика. а све то много, много прије Христа.

Посебно истиче да су из овог народа настали многи народи, а да је језик овог народа био основ за настанак многих језика. По **Пиктеу** то је језик - Мајке.

Истовремено тврди да је то језик Веда, истичући да је гласовни систем тог језика веома складан: У њему су три рода и седам падежа, те се једино са њим могу разликовати нијансе времена и начина.

По свему изнијетом код Пиктеа, тај језик је најближи савременом српском језику, јер таква складност се не налази ни у једном другом нама познатом језику.

Олга Луковић - Пјановић доказује да су из српског настали грчки и латински језик. Француз **Левек** истиче да је српски језик дао прве и најстарије основне елементе латинском језику.

Данковски децидно тврди да су грчки и латински језик настали из српског језика. Много пута цитирани **Страбон** наводи да је латински најприје био средишња група дијалеката сабинског језика, а Сабини су били древни Срби, први становници Апенинског полуострва.

Сократ, несумњива античка величина истиче да су Грци били потчињени Варварима и да су говорили њихов језик.

Пишући о Ведама **М.В. Неве** наглашава: " Веде су отмене, снажне, једноставне, али истовремено нису лишене умјетничке вриједности".

Даље наводи:" овај језик је музикалан, звучан, хармоничан, и чудесан и пристаје и мушком и женском роду, а добар је за пјевање љубавних пјесама, као великих и крвавих подвига. Зато је овај језик звучан и отмен, Србин говори полагано, јер душу српску загријава јужно сунце.

Конструкције реченица у српском језику су једноставне, имају изузетан смисао за прецизност и маштовитост. Ако су икада један народ и један језик створени за владавину јавним расправама - то је сигурно српски језик и српски народ".

Француз **Ами Буке** истиче: " ... да Срби посједују тако лијепу поезију и само то би требало да обавезе све остале народе да уче њихов језик".

Павел Шафарик као несумњиво, говори да је народ који је написао Веде - српски народ.

Овим, али мноштвом других доказа несумњиво је утврђено да су Веде нераздвојиво везане за српски језик и српским пјесништвом. Веде на српском језику имају значење Вида и Знања.

Сипријан Робер доказује да су сви словенски језици настали из српског језика - језика "прамајке".

Само и једино у српском језику коријен Вид задржава ведско-србско значење Светог, Унутрашњег,

Веде су најстарији индоевропски писани споменик који чини поетски зборник од око хиљду химни. Химне су све посвећене божанствима, митским бићима, вјеровањима, обичајима. У науци за Веде кажу да је опште признато врхунско дјело људског ума. Из Веда сазнајемо да је народ који их је створио био миран и спокојан, самопоуздан у своје знање и енергију, али и да је био у непрестаној борби за опстанак са својим сусједима.

Веде чувају поетска поимана законитости људског живота и живљена у једној прадавној епохи, а све засновано на светости куће, породице и земље.

Није тешко закључити да и данас то исто представља идеал и највећу вриједност међу свим Србима. Веде су се код нас појавиле послје похода **Нина Беловог** око 2000 прије нове ере, мада су настајале много раније и у дугом временском периоду.

На западу се каже да су Веде написане на санскриту, а то је само због тога да се

сакрије српски језик, мада у великом оксфордском санскритско - енглеском речнику има јако много ријечи које су и данас у модерном српском рјечнику готово идентичне.

Слично је и са осталим "словенским језицима", јер истина се не може сакрити.

Наравно да сам спреман да набројим више стотина таквих ријечи, које су историчари умјетности, лингвистичари, историчари језика, али и многи други интелектуални ауторитети открили, али за то ми треба још један оволики текст.

Наравно, ако би се неко стручно и одговорно према науци нашао да тражи, радо ћу се одазвати.

Код Срба се ријеч Веда тумачи коријеном српског појма : Вид, Видовитост и значи Знање, Светост.

У коријену ријечи Вид је поимање мудрости и светости. Бог је код древних Срба Световид и њему је данас посвећен Видовдан.

У Ведама су многи називи мјеста, ријека, планина , језера, који се могу тумачити само уз знање српског језика.

Шафарик свечано изјављује : "У Европи ни за један други народ осим за Србе не може се рећи да је био у Индији".

(Аутор је професор историје и директор Издавачке куће "Јерусалим" из Бара)

[Преузето са: http://barskiportal.com/](http://barskiportal.com/)

